

Geagte Ouers

Om positief te wees en te bly beteken nie dat ons nie die werklikheid in die gesig staar nie. Ons is lief vir ons kinders, dit is waarom ons moet kommunikeer en nie probleme onder die mat vee nie, terwyl ons terselfdertyd uitdagings die hoof bied en positief bly. Ek kan u verseker dat die Sunridge-personeel nie net positief bly nie, maar ook die ekstra myl loop.

Ons word daagliks gekonfronteer met die uitdagings wat ons leerlinge en ouers in die gesig staar, en ons word gebombardeer met verskeie versoeke, raad, oplossings en eise met betrekking tot onderrig. In die lig van hierdie pandemie moet ons as personeel positief bly, evalueer en beplan vir wat oor ons pad kom. Ons moet doen wat in die beste belang van ons kinders is en ons moet bly werk terwyl die meeste kritieke besluite nie in ons hande is nie. Ons besef dat sommige werk “waardeloos” is, as ek dit so durf stel, en dat ons dit weer sal onderrig of daar sal van ons verwag word om nuwe werk te onderrig. Dit is alles in die haak, net solank ons die jong gedagtes aktief hou en stimuleer – dit is noodsaaklik. Om ons kinders teen te veel werk en ander emosionele druk te beskerm, is ook ‘n werklikheid. Ons is nie met hulle in kontak soos by die skool nie, dus tas ons in die duister en vertrou op u om ‘n ogie te hou as u kan.

Wanneer en hoe die skole gaan heropen en hoe dit ingefaseer sal word of wat die leerplanvereistes gaan wees, is buite ons beheer en word nie met ons bespreek nie. Ons het geen benul wat aangaan nie en kan maar net hoop dat hulle ons sal raadpleeg, aangesien ons dit gaan moet implementeer. Ons beplan en werk met wat ons weet en glo dit sal ons leerlinge tot voordeel strek. Ons voel positief oor ons leerlinge se toekoms en ons het ons kennis met u gedeel. Ons het ook genoem dat ons weet ons sal 75% van ons leerlinge moet ondersteun om te vorder en dat 25% van ons leerlinge ekstra ondersteuning sal nodig hê.

Dit is nie **beledigend of vernederend** nie, ons het die werklikheid met u gedeel sodat u daarvan bewus kan wees dat ons weet en dat ons beplan omdat ons omgee. Dit is sekerlik nie negatief nie, ons hanteer dit op ‘n positiewe wyse en dit is van die uiterste belang dat ouers weet dat ons u kinders se sterk en swak punte ken en gereed is om hulle produktief te dien wanneer ons terugkeer. Ons wil hê dat u moet sien en respekteer wat ons beplan met die kennis tot ons beskikking en in die lig van die onsekerheid van wat van ons verwag word.

Ons is ook bewus van gesinne wat COVID-19 onder lede het, asook die dood van ‘n ouer. Dit is mense wat aan ons bekend is, maar ons respekteer die inligting en privaatheid. Bid asseblief vir hierdie gesin en ander wat reeds regstreeks met COVID-19 te doen het. In die lig hiervan moet ons doen wat die beste is terwyl ons persoonlike menings, behoeftes en probleme die hoof moet bied.

Die werklikheid van dienslewering

Niemand was voorbereid of sou die huidige posisie waarin ons verkeer, kon voorsien nie. Met verskillende bronne tot die beskikking van onderwysers en ouers, moet ons werk met dit wat ons het – nie dit waartoe individue toegang het nie, maar die hele skool. Sommige personeel het toegang tot onbeperkte data en bronne tuis, terwyl ander sukkel met basiese ontvangs en toegang tot bronne. By die skool het ons alle nodige bronne tot ons beskikking om uitdagings die hoof te bied en in behoeftes te voorsien. Ongelukkig kan nie eers ek as Skoolhoof skool toe gaan nie – ek mag nie

daar wees nie. Ek het toestemming verkry om op 17 April skool toe te gaan en dit was slegs om dringende finansiële sake met behulp van twee personeellede te hanteer.

Ons kan aanlyn met behulp van ons Staffroom-program werk, maar toegang tot die bediener is beperk, aangesien ons dit nooit so moes gebruik en nie daarvoor beplan het nie. Om afstandswerk te doen, is nie so eenvoudig nie aangesien finansiële bronne beperk en diensverskaffers nie beskikbaar is nie. Ons kan nie uitgaan en nuwe fasiliteite installeer nie. Ons het egter verseker dat ons bedieners vir Staffroom, e-pos en die portaal van battery-ondersteuning en onversteurde kragtoevoer voorsien is, sodat diens gelewer kan word ten spyte van enige moontlike elektrisiteitsprobleme. In die drie dae voor inperking het ons ook hiervoor voorsiening gemaak vir ons alarm en sekuriteit. Ek is bly om te berig dat hierdie inisiatief betroubaar blyk te wees, aangesien ons bedieners nog aanlyn en in werkende toestand is.

Voor die inperking het personeel deurnag gewerk om rapporte en werk voor die isolasie by ouers te kry. Hulle het ekstra ure ingesit om werk van die bedieners op hul rekenaars te laai en het wagtende boeke huis toe geneem om werk voor te berei wat vir ouers gestuur is. Op hierdie wyse het hulle geleer hoe om werkvelle net met behulp van rekenaars, sonder gedrukte werk, te ontwerp. Hulle het Whatsapp-video's gemaak en toe Zoom bekendgestel word, kon sommige dit gebruik terwyl ander nie oor die bronne beskik het nie.

Personeel gebruik op hierdie wyse hul eie private data en lugtyd om kinders te bedien. 35% van ons ouers sukkel om toegang tot hierdie dienste en werk wat voorsien word, te kry. Daar is ouers wat slegs selfone en beperkte data het, terwyl ander niks het nie en ondersteuning nodig het. Ons personeel bedien hulle. Ouers wat werk en sukkel, het ook ondersteuning nodig, terwyl ander hul werk en bron van inkomste verloor het. Enkelouers, uitgebreide families, noodsaaklike dienswerkers en talle meer het ook hulp nodig. Daar is ook personeel wat hulp nodig het. Sonder toegang tot ander bronne en data moet ons as bestuurders ook aandag skenk aan wat ons onderwysers van die huis af kan gebruik en verseker dat ons 'n diens lewer wat billik teenoor alle betrokkenes is.

Ouers by die huis sukkel met lesse vir meer as een kind by Sunridge – dit kan ons oplos, maar daar is ook ouers met hoërskoolkinders, Gr 12-kinders en dan ook kinders in drie verskillende skole. Met een skootrekenaar, geen drukker en in sommige gevalle slegs 'n selfoon beskikbaar, vereis dit wat ons kan aanbied fyn voetwerk. Sommige kinders is alleen tuis, ander sit ingehok in 'n klein kamertjie en daar is ander wat die werklikheid van die virus ondervind. Ek wens ek kon alles met u deel, maar wat ek wel kan sê is dat diegene wat eerstehands met die virus te doen het, positief is en al die personeel vir hul ondersteuning en begrip bedank.

Terwyl een onderwyser 'n vak op Zoom kan inpas en 90% kinders bedien, moet die ander 10% ook ondersteun word. Ander onderwysers het geen data of WiFi nie, en met ouers wat by die werk is of ouers wat van die huis af werk, is dit 'n probleem wat ons nie tot almal se bevrediging kan oplos nie.

Ons sal doen wat ons kan, ons prioriteit is om werk op die portaal te plaas en om van 08:00 tot 15:30 per e-pos of Whatsapp beskikbaar te wees. Enigiets meer as dit kan nie as vanselfsprekend aanvaar word nie, maar is slegs beskikbaar soos toegelaat deur bronne en die vermoë van verskillende onderwysers om vanweë omstandighede 'n diens te lewer.

Nie een van my personeel het geweier om te werk of hul eie bronne te gebruik nie. Nie een keer het hulle die koste-implikasies of die moontlikheid dat hul salarisse of werk in gevaar is, bevraagteken nie. Hulle vertrou dat die ouers skoolfooie sal betaal en die skool hulle sal betaal.

As bestuurder moet ek probeer voorspel waarheen ons op pad is, ek moet as leier voorgaan en seker maak dat salarisse en rekeninge betaal word. Dit alles te midde van boodskappe op sosiale media waar verskillende menings gelug word en die toneel daaglik verander.

Dit is 'n daaglikse stryd om die nuwe deskundiges te trotseer. Dit is skokkend om te sien hoeveel deskundiges op onderwysgebied nou na vore tree – waar was hulle in die verlede? Dit is hartseer om te sien dat niemand met Skoolhoofde praat oor die probleme wat ons in die gesig staar of hoe om die skooljaar weer op dreef te kry nie. Vakbonde en Beheerliggaamfederasies is skielik die deskundiges en belanghebbendes, terwyl Skoolhoofde dit moet laat werk en dan aanspreeklik gehou word. Ek noem dit sinistêr!

Dit is net soos om my sekretaresses (met alle respek) toe te laat om die eerste rugbyspan te kies en dan word van die afrigter verwag om hulle te brei en aanspreeklik gehou te word.

So wanneer gaan ons terug skool toe en hoe gaan dit gebeur?

Die dokumente van die plan en tydraamwerk wat uitgeleek is, was nooit met ons bespreek nie en ons het geen insette oor die besluite gelewer nie. Ons het verseker baie vrae en onsekerhede oor die uitdagings wat ons in die gesig staar en uiteindelik sal ek as Skoolhoof aanspreeklik gehou word, terwyl ek moet meedoen aan iets waarvan ek niks weet nie.

Dit sal my egter nie negatief stem nie, ek wag vir opdragte en ek kan u verseker dat ek alreeds briewe en e-posse gestuur het, ek het tallose oproepe gemaak, ek het mense geraadpleeg en ek verbind my tot dienslewering en om Sunridge te heropen wanneer ek die opdrag kry, MAAR net as ons kinders en personeel binne alle redelike vereistes kan veilig wees. Ek wag op klaarheid aangaande die leerplan en bid dat dit met ons bespreek sal word.

Met die hulp en ondersteuning van die SBL moet ons alle personeel in diens hou om te verseker dat ons met ons terugkeer 'n diens aan die kinders kan lewer. Terwyl ons ons bes doen, is die realiteit dat sommige ouers nie skoolfooie kan betaal nie, ander weerhou skoolfooie en die res betaal en ondersteun ons.

Terwyl die meerderheid van ons personeel deur die SBL in diens geneem is en betaal word, is dit juis hulle wat ons kinders op 'n positiewe wyse dien en hulle werk ook terwyl hulle uitdagings trotseer. Ek eerbiedig en respekteer hulle. Ek het nog nie een klagte van 'n personeellid ontvang nie, terwyl hulle dieselfde probleme as ons ouers tuis ervaar.

Kern van die saak

Ter wille van die liefde vir ons kinders sal ons steeds ons beste lewer. Ons sal dit so eenvoudig moontlik hou en as u dit nie kan doen nie, of nie toegang het nie, of dit nie wil doen nie – dit is alles in die haak, ons sal nie u of u kind kwalik neem nie en ons sal hom of haar nie agterlaat nie. Ek vra net dat u probeer, doen slegs wat u kan. Ek het al baie geskryf – as u kind net kan lees, laat dit so wees. Indien u bekommerd is dat u nie soveel gee as ander mense nie, of regkry wat hulle regkry nie,

moet u nie bekommer nie, ons sal seker maak dat ons inhaal en ons sal die beloofde ondersteuning voorsien. Miskien nie altyd wat u verwag of verlang nie, maar wat ons kan doen en behartig.

Daarom vra ek weer dat u van die onderwysers se beskikbaarheid per e-pos gebruik maak – selfs net om te sê dat u niks kan doen nie of dat u sukkel of dat u nie regkom nie. Daar is niks daarmee fout nie, dis in die haak, ons verstaan, MAAR ons moet beplan, ons moet weet en ons moet oor die realiteit kommunikeer.

Ons as onderwysers is veronderstel om sterk en emosioneel standvastig te wees en die lewe se probleme die hoof te bied, maar uiteindelik is ons ook net mense en ons verkeer almal in dieselfde bootjie.

Baie dankie aan die mamma wat die volgende met my gedeel het. Bly asseblief veilig, bly geduldig en bowenal vra ek dat u positief bly en “LIEFDE” in hierdie moeilike tye uitstraal.

An illustration at the top of the graphic shows a stack of three books on the left, with yellow and blue covers. To the right of the books are three writing instruments: a yellow pencil, a white marker, and a yellow pencil, all pointing downwards.

NOT EVERY TEACHER

Not every teacher lives in conditions they want broadcasted to their co-workers or students over video conferencing.

Not every teacher can afford to buy out a craft store to convert their living room into a learning wonderland.

Not every teacher has the bandwidth, literally or otherwise, to become an online instructor overnight.

Not every teacher can put their health at risk to pass out work packets or meals to families in need.

Not every teacher works in neighborhoods you can parade through.

Not every teacher has the in-home support to balance being a caregiver, instructor, chef, tutor and tech support all day.

But one thing **every teacher** is doing is trying. Through pandemics, technology breakdowns, revolving expectations and unknown unknowns, we keep trying and we keep teaching.

So if you feel like you are not every teacher, principal, para, librarian or counselor, please know this: while your *daily diligence* may not go viral, the work you do everyday is **vital**. Truly. Thank you.

#Prayer.AndPedagogy

